

Vlaamse Gewestraad

19 (1974-1975) - Nr. 1

16 APRIL 1975

VOORSTEL VAN MOTIE

- van de heer W. VERLEYSEN c.s. -
betreffende de stadskernvernieuwing

De Vlaamse Gewestraad: A. MOTIVERING EN TOELICHTING

PROBLEEMSTELLING

1. Benevens de spontane veranderingen in het stadsbeeld veroorzaakt door de mensen die er wonen; de technische vooruitgang die zowel de behoeften verhoogt als de middelen ter beschikking stelt om eraan tegemoet te komen; de evolutie van de verkeersmiddelen, enz. zijn er ook de bewuste veranderingen in het stadsbeeld uit hoofde van overheidsbeslissingen.
2. De wetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedebouw, is nog vrij jong (29.3.1962, gewijzigd op 24.12.1970) en de wettelijke beschikkingen inzake de volkshuisvesting, alhoewel van oudere datum zijn nog in volle evolutie.

(2)

3. De coördinatie van de onderscheiden maatregelen bij middel van de huisvestingscode heeft bepaalde leemten in de wetgeving aangetoond, één van deze, nl. de mogelijkheid tot het voeren van een efficiënt bouwgrondbeleid werd in de voorgaande vergadering van de Vlaamse Gewestraad grondig besproken en een advies terzake werd aan de regering overgemaakt.
4. De wet van 7 december 1953 die niet enkel de bestrijding van de krotwoningen mogelijk maakt maar ook de sanering van ongezonde wijken in de hand werkt heeft de verhoopte resultaten niet opgeleverd. Hebben talrijke gemeenten terzake initiatieven genomen, dan bleven deze meestal beperkt tot kleine realisaties van enkele gegroepeerde woningen. De initiatieven van de bouwmaatschappijen om tot de opruiming en vervanging van ongezonde woonblokken over te gaan zijn praktisch onbestaande. Het is vooral de lange en moeizaam af te leggen administratieve weg die hier de moeilijkst te nemen hinderpaal is. Dit geldt zowel voor de voorschriften voor het samenstellen van het technisch dossier als deze voor het ramen van de kosten van de saneringsoperatie. De Hoge Raad voor de Volkshuisvesting heeft in zijn advies van 4 juli 1966 hierop gewezen en gevraagd dat de beschikkingen vastgesteld bij omzendbrief aan de Minister van Financiën dd. 14 maart 1952, die aanvullende bepalingen bevat teneinde de Comité's van aankoop in staat te stellen snel over de fondsen te beschikken die ze nodig hebben om de betaling van de vergoedingen te regelen, zouden aangepast worden.
5. In zijn advies van 14 juli 1971 meent de Hoge Raad dat, niettegenstaande gemis aan een specifieke wetgeving op de stadskernvernieuwing, het mogelijk moet wezen terzake een actief en doeltreffend beleid te voeren op voorwaarde:

(3)

- a) dat art. 69 van de huisvestingscode zou gewijzigd worden;
- b) dat begrotingsmaatregelen zouden getroffen worden met het oog op de systematische toepassing op de stadskernvernieuwingsverrichtingen, ondernomen ter uitvoering van een door de Koning goedgekeurd B.P.A., van art. 2, par. 1, a en art. 9 van het Regentsbesluit van 2 juli 1949, zoals het gewijzigd en aangevuld werd door de nakomende Koninklijke Besluiten;
- c) dat art. 12 van gezegd K.B. zou gewijzigd worden derwijze dat het aan de Staat mogelijk wordt, enerzijds toelagen te verlenen per schijven van vordering wanneer het gaat om vernieuwingsverrichtingen ter uitvoering van een B.P.A., en anderzijds gedeeltelijk het eventueel deficit van dergelijke verrichtingen in te dijen onder voorbehoud van een gepaste controle;
- d) van aanneming van een administratieve procedure inzake vernieuwingsverrichtingen, die vrijwel overeenstemt met die welke geldt voor andere gemeentelijke werken (komen in aanmerking voor toelagen bij toepassing van bovenvermeld Regentsbesluit, enz.).

B. VOORGESTELDE BESCHIKKINGEN

Art. 1

In Art. 69 van de Huisvestingscode wordt het woord "gemeente" vervangen door "openbaar bestuur of vereniging van openbare besturen".

Art. 2

Aan Art. 12 van het Regentsbesluit van 2 september 1949, zoals dit bij latere Koninklijke Besluiten werd aangevuld en gewijzigd, wordt een nieuwe alinea toegevoegd:

- "De overheidstoelage voor de stadskernvernieuwing kan desgevallend in schijven worden uitbetaald op voorlegging van

(4)

vorderingsstaten. De som van de voorschotten mag 75 % van de toezegde toelage niet te boven gaan."

Art. 3

Een nieuw artikel 12bis wordt aan het Regensbesluit van 2 september 1949 toegevoegd, luidend als volgt: "Indien de lasten van de openbare investeringen niet kunnen verrekend worden naar aanleiding van de herbenutting van de bodem, wordt het deficit integraal door de Staat ten laste genomen."

Art. 4

Aan de bouwmaatschappijen van openbaar nut wordt bij voorrang toegewezen, en dit boven hun normaal aandeel in het regionaal bouwprogramma, de noodzakelijke kredieten om de vereiste vervangingswoningen te kunnen oprichten.

Art. 5

De administratieve procedure inzake vernieuwingsverrichtingen dient gelijkvormig gemaakt aan deze welke geldt voor andere gemeentelijke gesubsidieerde werken.

W. VERLEYSSEN

J. HENDRICKX

J. DE SERANNO